

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alicja Sosnowska

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Tolkningen av artikel 5 tredje stycket EG, artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) samt av artiklarna 18.4 och 27.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Nationell lagstiftning om omsättningsskatter i vilken, vad avser fristen för återbetalning av överskjutande belopp, mindre förmånliga villkor föreskrivs för skattskyldiga som påbörjar skattepliktig verksamhet och som är registrerade i egenskap av skattskyldiga som genomför gemenskapsinterna leveranser – Principen om skatterättslig neutralitet och proportionalitetsprincipen

Domslut

- 1) Artikel 18.4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2005/92/EG av den 12 december 2005, och proportionalitetsprincipen utgör hinder för nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken det, i syfte att möjliggöra kontroller som är nödvändiga för att hindra skatteflykt och skatteundandragande, föreskrivs om en förlängning från 60 till 180 dagar, från det att den skattskyldige har lämnat in sin mervärdesskattedeklaration, av den frist inom vilken den nationella skattemyndigheten ska återbetala överskjutande mervärdesskatt till en viss kategori skattskyldiga, såvida inte dessa har ställt en säkerhet på 250 000 PLN.
- 2) Bestämmelser som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen utgör inte "särskilda åtgärder som avviker [från bestämmelserna i sjätte direktivet]" och som ska hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande, i den mening som avses i artikel 27.1 i nämnda direktiv.

(¹) EUT C 69, 24.3.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 augusti 2008 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Montpellier (Frankrike)) – Utlämningsförfarande mot Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

(Mål C-296/08 PPU) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Artiklarna 31 och 32 — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Möjlighet för den stat som verkställer framställningen om utlämning att tillämpa en konvention som antagits före den 1 januari 2004, men som är tillämplig i den staten sedan ett senare datum)

(2008/C 260/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Montpellier

Part i utlämningsförfarandet vid den nationella domstolen

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour d'appel de Montpellier (Frankrike) – Tolkning av artiklarna 31 och 32 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Möjligheten för en medlemsstat att i sina förbindelser med en annan medlemsstat tillämpa andra förfaranden än förfarandena enligt rambeslutet och, särskilt, förfarandena enligt Dublinkonventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater – Den medlemsstat som utfärdat arresteringsordern har inte lämnat någon underrättelse angående bilaterala eller multilaterala avtal som de avser att fortsätta tillämpa – Möjligheten för den medlemsstat som verkställer arresteringsordern att tillämpa en konvention som antogs före den 1 januari 2004 men inte trädde i kraft i medlemsstaten förrän efter detta datum

Domslut

- 1) Artikel 31 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas så, att den endast avser de fall där systemet med en europeisk arresteringsorder är tillämpligt. Detta är inte fallet när en framställning om utlämning avser gärningar som begåtts före ett datum som angetts av en medlemsstat i ett uttalande enligt artikel 32 i rambeslutet.

2) Artikel 32 i rambeslut 2002/584 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en verkställande medlemsstat att tillämpa 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, upprättad genom rådets akt av den 27 september 1996 och som samma dag undertecknades av samtliga medlemsstater, även om nämnda konvention inte blev tillämplig i denna medlemsstat förrän efter den 1 januari 2004.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Överklagande ingett den 27 juni 2008 av Landtag Schleswig-Holstein av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 3 april 2008 i mål T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein mot kommissionen

(Mål C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Landtag Schleswig-Holstein (ombud: S. Laskowski, Privatdozentin, och J. Caspar, Professor)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan upptas till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva förstainstansrättens beslut av den 3 april 2008,
- bifalla klagandenas yrkanden i första instans och förklara att talan i mål T-236/06 kan upptas till sakprövning och är välgrundad,
- i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten så att denna kan ta upp den ursprungliga talan till sakprövning och det hittillsvarande förfarandet kan fortsättas, och
- fatta beslut om rättegångskostnaderna och förplikta kommissionen att ersätta dessa i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har avvisat klagandens talan om ogiltigförklaring mot Europeiska gemenskapernas kommission, eftersom klaganden inte är en juridisk person i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Talan om ogiltigförklaring avsåg kommissionens beslut av den 10 mars och den 23 juni 2006 att vägra klaganden tillgång till handlingen SEK (2005) 420, innehållande en rättslig analys av ett förslag till rambeslut, under behandling i rådet, om att förhindra, eftersöka,

upptäcka och beivra straffbelagda brott och överträdelser, inklusive terrorism.

Klaganden har anfört två grunder till stöd för sin talan mot förstainstansrättens beslut.

För det första har förstainstansrätten åsidosatt principen om rätten att höras. Principen säkerställer ett rättvist förfarande och ett effektivt rättsskydd, bland annat i syfte att förhindra att rättsens beslut eventuellt påverkas av argument som parterna inte har kunnat diskutera inbördes. Därmed förebyggs överraskande beslut. För att förebygga ett sådant överraskande avgörande borde förstainstansrätten därför ha gett klaganden tillfälle till klargörande.

För det andra har förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten, eftersom den tolkat begreppet juridisk person i artikel 230 fjärde stycket EG felaktigt och rättsstridigt fastslagit att klaganden inte är en juridisk person, och således att denne inte har partsbehörighet.

Förstainstansrätten har utgått från att ordföranden för Landtag Schleswig-Holstein, inom ramen för sin behörighet att företräda någon inför rätta, inte företräder klaganden utan delstaten direkt, varför klaganden inte haft rättskapacitet och således inte heller har kapacitet att föra talan vid gemenskapsdomstolarna. Därav följer att förstainstansrätten skulle ha ansett att talan kunde tas upp till sakprövning, om klaganden i ansökan istället hade benämnts Land Schleswig-Holstein. Denna uppfattning är inte bara felaktig i rättsligt hänseende, då den inte är förenlig med Land Schleswig-Holsteins författning, utan den är enligt klaganden även ett överraskande beslut som denne inte behövt räkna med. För det första är förstainstansrättens beslut felaktigt i rättsligt hänseende, eftersom rätten inte förstått att Landtag, enligt Land Schleswig-Holsteins författning, är *"det högsta folkvalda organ som fattar politiska beslut"*. För det andra är förstainstansrättens beslut felaktigt i rättsligt hänseende, eftersom rätten inte beaktat att ordföranden för Landtag företräder Landtag i sin helhet vid författningsrättsliga tvister. Begreppet Land har tolkats extensivt och generellt och kan, beroende på det normativa sammanhanget, hänföra sig såväl till delstatsregeringen som till det regionala parlamentet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal de première instance de Mons (Belgien) den 14 juli 2008 – Société de Gestion Industrielle (SIG) mot belgiska staten

(Mål C-311/08)

(2008/C 260/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Mons